

KATA UM KATA RØDDIR

SANGBÓLKURIN KATA ER EIN A'CAPELLA
BÓLKUR, SAMANSETTUR FIMM
SONGKVINNUNUM, SUM ALLAR HAVA
GJØRT VART VIÐ SEG HVØR SÆR.

Arnfríð Lützen, Greta Svabo Bech, Guðrið Hansdóttir, Eyð Berghamar Jacobsen og Unn Paturson eru allar virknar sum sangsolistar í ymiskum hópum, men tær hava eisini nógvar royndir innan kórheimin.

Tá Kata varð stovnað av Katrinu Petersen og Onnu Mariu Olsen fyri um 7-8 árum síðani, gjørdur tær tað til sítt eyðkenni at syngja fólkasangir úr Eystureuropa, serliga Bulgaria. Seinastu tíðina er bólkurin farin alt meira yvir til eisini at syngja føroyskar sangir.

Bulgarskur fólkatónleikur er heimskendur fyri sítt serstaka ljóð. Við skeivum taktartum, tøttum samljómum og við einari hvassari og ótilgjørdari raddarfyrmynd skapar hesin tónleikur eitt heilt serstakt og øðrvísi ljóðunivers, sum Kata hevur gjørt til sítt egna.

Føroysku lögini Kata syngur eru úr bókunum hjá Marionnu Clausen 'Føroya kvæði: lögini' og 'Skjaldur, rímur og ramsur', har Marianne skrivaði niður ymiskar variatiónir av skjaldrum og kvæðum, ið føroysk-

ir sangarar hava sungið inn á band. Tær elstu upp-tøkurnar eru frá 1902. Tí kann sigast at fleiri av lögnum ella lagafrábrigdunum sum Kata framførir hava verið lítið, um yvirhøvur, at hoyrt í føroyska sanguniversinum í nógv ár. Unn Paturson sett út føroysku sangirnar fyri kvinnurøddir.

Sangirnir fevna breitt innihaldsliga – úr tí heldur lætta og skemtiliga til frásagnir um dramatiskar kvinnulagnur.

UNN UM GUÐRIÐ

Í Kata hevur Guðrið'sa rødd bæði upplagda leiklutin sum solistur, og sum náttúrligur partur av kór-ljóðmyndini.

Hon syngur tað ljósa, høga og lætta, líka so fint og ómakaleyst sum hon syngur eina lága alt- rødd, og fær hinar røddirnar at kenna seg á tryggari grund. Útrykkið er eymt, og við virðing fyri orði og lagi. Røddin er til reiðar, full í orku og hevur eina søgu at fortelja. Til tíðir hoyrist eitt sorgblíðni, ið ger røddina autentiska og spennandi.

Røddin er ein myrk rósa. Hon letur seg upp, og veksur í tráan eftir sólarljósi, við einum lættleika, sum sigur hon, at heimurin er ongin forðing. Um náttina hevur hon tamarhald á øllum, afturlatin og sterk, full í longslí og veruleika.

Tí er tað genialt, at hon hevur valt at seta sín vakra lit á Kata.

EYÐ UM ARNFRÍÐ

Arnfríð Lützen er allarhelst mest kend sum solistur, men hevur eftirhondini eisini nógvar royndir í kvinnukvintettini KATA.

Bergtakandi røddin hjá Arnfríð umboðar ljósu og vøkru hæddina í kvintettini. Rødd hennara er ljós, klár og rein, sum ein bjørt og følin sólarglæma í morgunroða. Samstundis er klangurin í rødd Arnfríðar sterkur, avgjørdur og fullur av áðræði, tá hon stígur fram í berandi leiklutunum.

Saman við Gretu og Unn litar Arnfríð samljómin við sakleysum reinleika, og lyftir hann upp til einglahædd-